

Teknillinen korkeakoulu

Mat-5.187 Epälineaarisen elementtimenetelmän perusteet (Mikkola/Ärölä)

11. harjoituksen ratkaisut

Teht. 1

Referenssitilan suureita käyttäen (kokonais-Lagrange) lausuttu ehto kriittisen aika-asekelen pituudelle on (6.6.63)

$$\Delta t_{crit} \leq \min_e \frac{l_0^e}{c_0^e}, \quad c_0^2 = \frac{F^2 C^{SE} + S_{11}}{\rho_0} \quad (1)$$

ja päivitetyn Lagrangen esityksen mukainen ehto puolestaan (6.6.61)

$$\Delta t_{crit} \leq \min_e \frac{l^e}{c^e}, \quad c^2 = \frac{C^{\sigma T} + \sigma_{11}}{\rho}. \quad (2)$$

Jotta molemmilla esitystavoilla päädyttäisiin samaan aika-asekelen pituuteen, tulisi olla

$$\frac{l_0^e}{c_0^e} = \frac{l^e}{c^e}. \quad (3)$$

Yksiakσιαalisessa muodonmuutostilassa pätevät yhteydet $F = l/l_0 = \lambda_1 = J$. Käyttämällä hyväksi tangenttimodulien välistä yhteyttä (Box 5.1)

$$C^{SE} = J\lambda_1^{-4}C^{\sigma T}, \quad J = \lambda_1, \quad (4)$$

PK2 jännityksen ja Cauchyn jännityksen välistä yhteyttä (Box 3.2) $\mathbf{S} = J\mathbf{F}^{-1}\boldsymbol{\sigma}\mathbf{F}^{-T}$, sekä massansäilymisytälöä (2.2.10) $\rho J = \rho_0$ saadaan

$$c_0^2 = \frac{F^2 C^{SE} + S_{11}}{\rho_0} = \frac{J^2 \cdot J^{-3} C^{\sigma T} + J \cdot J^{-1} \sigma_{11} J^{-1}}{J\rho} = \frac{C^{\sigma T} + \sigma_{11}}{J^2 \rho} = \frac{c^2}{J^2}. \quad (5)$$

Ottamalla huomioon referenssitilan ja nykytilan pituuksien välinen yhteys $l = \lambda_1 l_0 = J l_0$ saadaan

$$\frac{l_0^e}{c_0^e} = \frac{l^e/J}{c^e/J} = \frac{l^e}{c^e}. \quad (6)$$

Näin ollen kumpikin esitystapaa johtaa samaan ehtoon kriittisen aika-asekelen pituudelle.

Teht. 2

Tasapainotilan lämmönjohtumisyhtälö on

$$\frac{\partial}{\partial x_m} (K_{mn} \frac{\partial \theta}{\partial x_n}) = (K_{mn} \theta_{,n})_{,m} = 0, \quad (7)$$

jolla on äärettömän tarkastelualueen tapauksessa ratkaisu $\theta = \bar{\theta} = vakio$. Lisätään tasapainoratkaisuun ajasta riippuva häiriö $\tilde{\theta}$ jolloin saadaan

$$\theta(t) = \bar{\theta} + \tilde{\theta}(t) = \bar{\theta} + e^{\omega t + i\kappa \mathbf{n} \cdot \mathbf{x}}. \quad (8)$$

Epästationäärinen diffuusioyhtälö on

$$\frac{\partial \theta}{\partial t} - (K_{mn} \theta_{,n})_{,m} = 0. \quad (9)$$

Sijoittamalla tähän häiritty ratkaisu saadaan

$$\frac{\partial \tilde{\theta}}{\partial t} - (K_{mn} (\bar{\theta}_{,n} + \tilde{\theta}_{,n}))_{,m} = \frac{\partial \tilde{\theta}}{\partial t} - (K_{mn} \tilde{\theta}_{,n})_{,m} = 0, \quad (10)$$

josta edelleen

$$\omega e^{\omega t + i\kappa \mathbf{n} \cdot \mathbf{x}} - i^2 \kappa^2 K_{mnn_n n_m} e^{\omega t + i\kappa \mathbf{n} \cdot \mathbf{x}} = (\omega + \kappa^2 K_{mnn_n n_m}) e^{\omega t + i\kappa \mathbf{n} \cdot \mathbf{x}} = 0. \quad (11)$$

Tästä saadaan

$$\omega + \kappa^2 \mathbf{n} \cdot \mathbf{K} \cdot \mathbf{n} = 0 \quad \Rightarrow \quad \omega = -\kappa^2 \mathbf{n} \cdot \mathbf{K} \cdot \mathbf{n}. \quad (12)$$

Ehto ratkaisun stabiiliudelle on $Re(\omega) \leq 0$. Koska $-(\kappa^2) \leq 0 \forall \kappa \in \mathbb{R}$, saadaan stabiilisuusehdoksi $\mathbf{n} \cdot \mathbf{K} \cdot \mathbf{n} \geq 0$, missä $\mathbf{n}$ on mielivaltainen suunta. Diffuusiokerroinmatriisiin $\mathbf{K}$ ollessa symmetrinen toteutuu kyseinen ehto, jos $\mathbf{K}$ positiivisemidefiniitti.

Teht. 3

Materiaalinen tangentiaaliälykkymatriisi saadaan soveltamalla oppikirjan lauseketta (6.4.13), jonka mukaan

$$\mathbf{K}_{IJ}^{mat} = \int_{\Omega} \mathbf{B}_I^T [\mathbf{C}^{\sigma T}] \mathbf{B}_J d\Omega. \quad (13)$$

Tangenttimodulimatriisi Voightin notaatiota käyttäen kirjoitteuna on

$$[\mathbf{C}^{\sigma T}] = \begin{bmatrix} C_{1111}^{\sigma T} & C_{1122}^{\sigma T} & C_{1112}^{\sigma T} \\ C_{2211}^{\sigma T} & C_{2222}^{\sigma T} & C_{2212}^{\sigma T} \\ C_{1211}^{\sigma T} & C_{1222}^{\sigma T} & C_{1212}^{\sigma T} \end{bmatrix} \quad (14)$$

Nelisolmuisen elementin muotofunktiot ovat (Appendix 3, A3.10)

$$N_I = \frac{1}{4}(1 + \xi_I \xi)(1 + \eta_I \eta), \quad (15)$$

missä ξ_I ja η_I ovat ξ ja η koordinaatit kantaelementin solmussa I . Muotofunktioiden derivaatat nykytilan koordinaattien suhteen ovat (4.4.42)

$$N_{I,x}^T = [N_{I,x} \ N_{I,y}] = N_{I,\xi}^T \mathbf{F}_{\xi}^{-1}, \quad (16)$$

missä $\mathbf{F}_{\xi}$ on kantaelementin ja nykytilan välinen muodonmuutosgradientti (4.4.40)

$$\mathbf{F}_{\xi} = \begin{bmatrix} x_{,\xi} & x_{,\eta} \\ y_{,\xi} & y_{,\eta} \end{bmatrix}. \quad (17)$$

Sijoittamalla edelliseen lausekkeeseen koordinaatit x ja y lausuttuna elementin solmukoordinaatteja ja muotofunktioita käyttäen ja suorittamalla derivoinnit saadaan

$$\mathbf{F}_{\xi} = \frac{1}{4} \sum_{I=1}^4 \begin{bmatrix} x_I \xi_I (1 + \eta_I \eta) & x_I \eta_I (1 + \xi_I \xi) \\ y_I \xi_I (1 + \eta_I \eta) & y_I \eta_I (1 + \xi_I \xi) \end{bmatrix}. \quad (18)$$

Tämän käänteismatriisi on

$$\mathbf{F}_{\xi}^{-1} = \frac{1}{J_{\xi}} \begin{bmatrix} y_{,\eta} & -x_{,\eta} \\ -y_{,\xi} & x_{,\xi} \end{bmatrix}, \quad J_{\xi} = x_{,\xi} y_{,\eta} - x_{,\eta} y_{,\xi}. \quad (19)$$

Solmuun I liittyväksi matriisiksi $\mathbf{B}_I$ saadaan edellä laskettujen muotofunktioiden derivaattojen avulla

$$\mathbf{B}_I = \begin{bmatrix} N_{I,x} & 0 \\ 0 & N_{I,y} \\ N_{I,y} & N_{I,x} \end{bmatrix}. \quad (20)$$

Näistä saadaan koottua koko elementille $\mathbf{B} = [\mathbf{B}_1 \ \mathbf{B}_2 \ \mathbf{B}_3 \ \mathbf{B}_4]$. Sijoittamalla edellä esitetyt tulokset materiaalisen tangenttimatriisiin lausekkeeseen ja muuntamalla lausekkeessa esiintyvä nykytilan tilavuusintegraali kantaelementtialueeseen ($d\Omega = J_{\xi} a d\xi d\eta$) saadaan

$$\mathbf{K}^{mat} = \int_{-1}^1 \int_{-1}^1 \mathbf{B}^T [\mathbf{C}^{\sigma T}] \mathbf{B}_I J_{\xi} a d\xi d\eta, \quad (21)$$

missä a on elementin paksuus. Yleensä laskut suoritetaan yksikköpaksuutta kohti, jolloin asetetaan yksinkertaisesti $a = 1$. Geometrinen jäykkymatriisi saadaan oppikirjan lausekkeesta (6.4.14)

$$\mathbf{K}_{IJ}^{geo} = \mathbf{I}H_{IJ}, \quad H_{IJ} = \int_{\Omega} \mathbf{B}_I^T \boldsymbol{\sigma} \mathbf{B}_J d\Omega, \quad (22)$$

Matriisi $\mathbf{B}_I$ on (4.5.2)

$$\mathbf{B}_I^T = N_{I,\mathbf{x}}^T = [N_{I,x} \quad N_{I,y}]. \quad (23)$$

Tarvittavat muotofunktioiden derivaatat on laskettu jo materiaalista tangentiaalijäykkyyttä johdettaessa. Jännitystensori saadaan konstitutiivista yhteyttä käyttäen. Sijoittamalla edellä esitetyt lausekkeet ja ottamalla huomioon, että kyseessä on 2D tehtävä saadaan

$$\mathbf{K}_{IJ}^{geo} = \mathbf{I}_{2 \times 2} \int_{-1}^1 \int_{-1}^1 \mathbf{B}_I^T \boldsymbol{\sigma} \mathbf{B}_J J_{\xi} a d\xi d\eta. \quad (24)$$

Teht. 4

Annettua konstitutiivista yhteyttä käyttäen saadaan tangenttimodulille lauseke

$$[C^{\sigma T}] = \begin{bmatrix} \lambda' + 2\mu' & \lambda' & 0 \\ \lambda' & \lambda' + 2\mu' & 0 \\ 0 & 0 & 2\mu' \end{bmatrix}, \quad \lambda' = \frac{\lambda_0}{J}, \quad \mu' = \frac{\mu_0 - \lambda_0 \ln J}{J}. \quad (25)$$

Jännitys on puolestaan

$$\boldsymbol{\sigma} = \frac{\mu_0}{J}(\mathbf{B} - \mathbf{I}) + \frac{\lambda_0}{J}(\ln J)\mathbf{I}, \quad (26)$$

missä $\mathbf{B} = \mathbf{F}\mathbf{F}^T$ on vasemmanpuoleinen Cauchyn-Greenin muodonmuutostensori. Tämän laskemiseksi tarvitaan muodonmuutosgradienttia elementin integrointipisteissä. Tietokoneen rajallisesta sanapituudesta aiheutuvien pyöristysvirheiden välttämiseksi kannattaa muodonmuutosgradientti $\mathbf{F}$ laskea siirtymägradienttia $\mathbf{H}$ hyväksi käyttäen. Siirtymistä derivoimalla saadaan

$$\mathbf{u} = \mathbf{x} - \mathbf{X} \Rightarrow \mathbf{H} = \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{X}} = \frac{\partial \mathbf{x}}{\partial \mathbf{X}} - \frac{\partial \mathbf{X}}{\partial \mathbf{X}} = \mathbf{F} - \mathbf{I} \Rightarrow \mathbf{F} = \mathbf{H} + \mathbf{I}. \quad (27)$$

Siirtymägradientti elementin aluella saadaan lausuttua solmusiirtymiä $\mathbf{u}_I$ ja muotofunktioiden derivaattoja käyttäen muodossa

$$\mathbf{H} = \mathbf{u}_I \mathbf{B}_{0I}^T, \quad \mathbf{B}_{0I}^T = [N_{I,X} \quad N_{I,Y}] = [N_{I,\xi} \quad N_{I,\eta}] \mathbf{F}_{0\xi}^{-1}. \quad (28)$$

Kantaelementin ja referenssitilan välinen muodonmuutogradientti $\mathbf{F}_{0\xi}^{-1}$ ja sen käänteistensori saadaan laskettua asettamalla tehtävän 3 lausekkeessa (18) $\mathbf{x}_I = \mathbf{X}_I$. Integraalit elementin yli saadaan laskettua numeerisesti Gaussin kvadratuureja käyttäen. Oppikirjan yhtälöstä (4.5.21) saadaan 2D-tapauksen integrointikavaksi

$$\int_{-1}^1 \int_{-1}^1 f(\xi, \eta) d\xi d\eta = \sum_{Q_1=1}^{n_{Q1}} \sum_{Q_2=1}^{n_{Q2}} w_{Q_1} w_{Q_2} f(\xi_{Q_1}, \eta_{Q_2}). \quad (29)$$

Kahden pisteen kaavalla ovat integrointipisteiden koordinaatit $\xi_i = \pm 1/\sqrt{3}$ ja painokertoimet $w_i = 1$ (Kirjan liite, table A3.3). Tästä eteenpäin ratkaisu on edellä esitettyjen lausekkeiden kirjoittamista tietokoneelle. Laskenta suoritettiin MATLAB ohjelmistoa ja tiedostoja *h11t4.m* ja *muoto4.m* käyttäen. Kyseiset tiedostot on esitetty näiden ratkaisujen lopussa. Tuloksena saadaan pyydetyiksi matriiseiksi

$$\mathbf{K}^{mat} = \begin{bmatrix} 159.30 & 49.93 & -79.89 & -20.04 & -48.29 & -56.60 & -31.13 & 26.71 \\ & 159.30 & 26.71 & -31.13 & -56.60 & -48.29 & -20.04 & -79.89 \\ & & 186.67 & -93.72 & -0.54 & -9.93 & -106.24 & 76.94 \\ & & & 182.73 & 25.47 & -45.36 & 88.29 & -106.24 \\ & & & & 94.18 & 41.06 & -45.36 & -9.93 \\ & & & & & & 94.18 & 25.47 & -0.54 \\ & & & & & & & 182.73 & -93.72 \\ & & & & & & & & 186.67 \end{bmatrix}, \quad (30)$$

$$\mathbf{K}^{geo} = \begin{bmatrix} 3.04 & 0 & 5.58 & 0 & -14.20 & 0 & 5.58 & 0 \\ & 3.04 & 0 & 5.58 & 0 & -14.20 & 0 & 5.58 \\ & & -6.14 & 0 & -7.91 & 0 & 8.47 & 0 \\ & & & -6.14 & 0 & -7.91 & 0 & 8.47 \\ & & & & 30.02 & 0 & -7.91 & 0 \\ & & & & & 30.02 & 0 & -7.91 \\ & & & & & & 0 & -6.14 \\ & & & & & & & 0 & -6.14 \end{bmatrix} \quad (31)$$

Laskennassa käytetyt MATLAB tiedostot:

h11t4.m

```
X = [0.0, 1.0, 1.0, 0.0; 0.0, 0.0, 1.0, 1.0]; %Alkutilan solmukoordinaatit
x = [0.0, 0.9, 1.2, 0.0; 0.0, 0.0, 1.2, 0.9]; %Nykytilan solmukoordinaatit

lam = 100.0; mu = 100.0; %Materiaalivakiot

XI = 1.0/sqrt(3.0)*[-1.0, 1.0]; %Integrointipisteiden koordinaatit
W = [1.0, 1.0]; %Painokertoimet
a = 1.0; %Elementin paksuus

Kmat = zeros(8,8); Kgeo = zeros(8,8); HH = zeros(4,4); %Taulukoiden alustus

U = x - X; %Siirtymät

%Integrointi
for ipx = 1:2 %suunta xi
    for ipy = 1:2 %suunta eta
        xi = XI(ipx); eta = XI(ipy); %integrointipisteen koordinaatit
        w = W(ipx)*W(ipy); %painokerroin

        [N,J] = muotof4(X,xi,eta); %Muotofunktiot ja derivaatat X:n ja Y:n suhteen
        H = zeros(2); %Siirtymägradientti
        for I = 1:4
            H = H + [U(1,I)*N(2,I), U(1,I)*N(3,I); U(2,I)*N(2,I), U(2,I)*N(3,I)];
        end

        F = H + eye(2); %Muodonmuutosgradientti
        B = F*F'; %Vasemmanpuoleinen C-G def.tensori

        JF = det(F); %Muodonmuutosgradientin determinatti

        if(JF <= 0)
            'Virhe: Jacobin determinantti nolla tai negatiivinen'
            pause
        end

        [N,J] = muotof4(x,xi,eta); %Muotofunktiot ja derivaatat x:n ja y:n suhteen

        lam2 = lam/JF; mu2 = (mu - lam*log(JF))/JF; apu = lam2 + 2.0*mu2;

        C = [apu, lam2, 0; lam2, apu, 0; 0, 0, 2.0*mu2]; %Konstitutiivinen matriisi
        Sig = mu/JF*(B-eye(2)) + lam/JF*log(JF)*eye(2); %Jännitystensori

        B1 = [N(2,1), 0 ; 0, N(3,1); N(3,1), N(2,1)];
        B2 = [N(2,2), 0 ; 0, N(3,2); N(3,2), N(2,2)];
        B3 = [N(2,3), 0 ; 0, N(3,3); N(3,3), N(2,3)];
```

```

B4 = [N(2,4), 0 ; 0, N(3,4); N(3,4), N(2,4)];
B = [B1,B2,B3,B4];
BB = N((2:3),:);

Kmat = Kmat + B'*C*B*a*J*w;
HH = HH + BB'*Sig*BB*a*J*w;
end
end

for i = 1:4
    for j = 1:4
        Kgeo(2*i-1,2*j-1) = HH(i,j);
        Kgeo(2*i,2*j) = HH(i,j);
    end
end
K = Kmat + Kgeo;

```

muotof4.m

```

function [N,J] = muotof4(x,xi,eta)

%=====
% Funktio muotof4(x,y,xi,eta) palauttaa nelisolmuisen elementin muotofunktioiden
% ja niiden derivaattojen arvot, sekä Jacobin determinantin arvon elementin pisteessä (xi,eta)
%
% Kutsuparametrit:
% x = [x1, x2, x3, x4          Elementin solmukoordinaatit
%     y1, y2, y3, y4]
%
% xi & eta                    Kantaelementin piste, jossa arvot halutaan.
%
% Funktio palauttaa:
% N = [ N1 , N2 , N3 , N4      Taulukko, jossa ensimmäisellä rivillä
%     dN1dx, dN2dx, dN3dx, dN4dx muotofunktioiden arvot, toisella ja kolmannella rivillä
%     dN1dy, dN2dy, dN3dy, dN4dy]; derivaatat x:n ja y:n suhteen.
%
% J                            Jacobin determinatti
%=====

% Muotofunktiot ja niiden derivaatat xi:n ja eta:n suhteen
Nxy = [(1-xi)*(1-eta), (1+xi)*(1-eta), (1+xi)*(1+eta), (1-xi)*(1+eta);
        -1+eta        , 1-eta        , 1+eta        , -1-eta        ;
        -1+xi        , -1-xi        , 1+xi        , 1-xi        ];

Nxy = 0.25*Nxy;

% Jacobin matriisi
F = [0,0;0,0];
for I =1:4
    F = F + [x(1,I)*Nxy(2,I), x(1,I)*Nxy(3,I); x(2,I)*Nxy(2,I), x(2,I)*Nxy(3,I)];
end

%Jacobin matriisin determinantti ja käänteismatriisi
J = F(1,1)*F(2,2) - F(1,2)*F(2,1);
Finv = 1/J*[F(2,2), -F(1,2); -F(2,1), F(1,1)];

%Muotofunktioiden derivaatat x:n ja y:n suhteen
dNdx = [0,0,0,0]; dNdy = [0,0,0,0];
for I = 1:4
    dNdx(I) = Nxy(2,I)*Finv(1,1) + Nxy(3,I)*Finv(2,1);

```

```
        dNdy(I) = Nxy(2,I)*Finv(1,2) + Nxy(3,I)*Finv(2,2);  
end  
  
%Kerätään muotofunktiot ja derivaatat yhteen taulukkoon  
N = [Nxy(1,:);dNdx;dNdy];
```